

ikke er nødvendigt. Mit Forslag gaar altsaa ud paa at nedsette et Udvalg paa 15 Medlemmer. Jeg skal med Fornøielse tage under Overveielse, om jeg kan gaa med til et andet Forslag, hvis et saadant maatte blive stillet, men jeg skal dog strax anføre de Grunde, jeg har for mit eget Forslag. I denne Samling faae vi vel neppe de store Sager for; men en Overveielse af det Spørgsmaal, her ligger for, vil utvilsomt gribe ind i flere andre Spørgsmaal vedkommende Hærloven, og da tror jeg, at det er lige saa nyttigt for det fremtidige Arbejde, hvad der end kommer ud af de foreliggende Forslag, om denne Overveielse foretages i Forening af de Medlemmer, der kunne ventes at ville komme til at beskæftige sig med de større Arbejder, end om de kun foretages af en vis Del af denne Kreds, saa at altsaa en anden Kreds, der i sin Tid vilde komme til at arbejde i samme Retning, blev ubeløst fra nu strax at gjøre det. Det er mine Grunde til at foreslaa et saa stort Udvalg.

M. P. Jensen: Jeg tillader mig fuldstændig at slutte mig til det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg).

Bojsen: Saaledes som jeg allerede før udtalte, er det ikke med noget Haab om Udbytte af et Udvalgs Forhandlinger, at jeg tilraader at stemme for de stillede Forslag; men naar Andre tro at kunne faae noget Resultat ud deraf, forekommer det ogsaa mig, at man ikke bør modsætte sig et saadant Forsøg. Jeg skal altsaa anbefale, at man stemmer for det fremsatte Forslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet eller stillede noget andet Forslag, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Berg om Nedsettelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Krabbe): Skjøndt Liden er noget fremrykket, og der er Hindringer saavel for et meget langt Dagsmøde som for et Afstemmøde, vil jeg dog anse det for rigtigt at forsøge, om vi kunne tilendebringe ogsaa den næste Sag paa Dagsordenen, som er:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 31 i Lov om Søværnets Ordning af 24de April 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2089 ff.)

Paulsen: Jeg tør vel sige, at det ikke er overordentlig opmuntrende at tage Ordet efter

den Diskussion, som er ført om Forslaget for Hærens Vedkommende, idet jeg har faaet det Indtryk af denne Diskussion, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at Forslaget vil gaa igjennem, og det er heller ikke meget fornøieligt at tage Ordet i en Sag, som man jo paa en vis Maade selv er Part i. Jeg er imidlertid saa heldig, saafremt dette Lovforslag gaar igjennem, som den høitærede Marineminister har fremsat her om Søværnet, saa vil det i alt Fald kun blive til Skade for mig. Det blev yttret under Gaarsmødet af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at han fandt, at det ikke var nødvendigt at offre videre Opmærksomhed paa det maritime Forslag, da det jo for en stor Del eller i det Hele saldt ind under Lovforslaget om Hæren. Denne Anskuelse kan jeg slet ikke dele. Da Søværnet nu er saa heldig stillet, at det har en særlig Minister, saa kan jeg ikke se, at der er Noget til Hinder for, at man kan behandle hvert af Lovforslagene for sig, især da der jo er en overordentlig stor Forskjel paa Hæren og Flaaden og paa Stillingen over for disse Lovforslag. Hæren har jo som bekendt et stort Antal Officerer, der allerede have naaet Forsørgelsesgrænsen, men Marinen har i dette Døielik slet ingen, og hele Udhannelsen af Marinen er i sig selv overordentlig afvigende fra de Regler, som ere gjældende i Hærloven. Jeg gjentager, at jeg ikke kan se, hvorfor man ikke kan forhandle dette Lovforslag og om muligt komme til en Vedtagelse af det. Jeg maa fra mit Standpunkt henholde mig til det Lovforslag, som foreligger fra den høitærede Marineminister, og jeg kan ikke se, at der i dette Forslag er nogen overvættets Fare, eller at Noget derved vil blive videre forurettet. Det, som man maa gaa ud fra, er ikke, som det blev antydnet af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds, at det hovedsageligt er det Personlige, som stilles i første Række. Det er vistnok ubetinget Flaadens Lørd, som stilles i første Række her, og naar der altsaa er hentydet til, at man har villet søge ved Lovforslaget at raade Bod paa, at enkelte Marineofficerer falde for Aldersgrænsen, saa er det ikke med Hensyn til Navnet paa den vedkommende Officer, men med Hensyn til, at denne Officer endnu i nogle Aar kan tjene til Gavn for Flaaden. Naar det desuden blev udtalt af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds, at det maatte være ønskeligt for Flaadens i en endnu høiere Grad end for Hærens Vedkommende, at Aldersgrænsen blev staaende ved de 42 Aar, saa kan jeg heller ikke være enig med det ærede Medlem dert. Naar man har Valget mellem to Ting, enten at underkaste sig den Afgørelse, som Ministeren bestemmer, eller at underkaste sig Tilfældigheder ved en Alder, saa forekommer det mig, at man maa foretrække at underkaste sig den Bestemmelse, som Ministeren tager, særlig i dette Tilfælde, som er et militært